

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

august - september 2016, årg. 27 nr. 4

Østrup kirkes kapel, foto: CMP

- **Gud og grill på Vigelsø**
- **Gruppe med flygtninge og danskere**
- **Kærlighedens højsang**
- **Erindringer om Skeby kirke**
- **Familien Durup på Skovgyden**

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

"Gud og grill" på Vigelsø den 14. august

Hovedbygningen på Vigelsø

Dette er et tilbud om en dejlig eftermiddag på Vigelsø, og det foregår søndag den 14. august.

Mellem kl. 14 og 15 gratis overfart med skibet "Lunden" fra Klintebjerg havn til Vigelsø. Fra kl. 15 kan du udforske øen sammen med naturvejleder Jan Langebæk.

Hanne Askou og Frode Andersen spiller på Vigelsø

Tal med præsten

Ring eller skriv til præsten, Keld, på tlf. 64821307 / kha@km.dk for at få en samtale eller aftal, at I mødes.

Forsidebilledet

Billedet fra forsiden er fra Østrup kirkes kapel, der blev renoveret sidste efterår. Gammelt puds blev fjernet, så tre af rummets fire vægge nu står med de utilhuggede marksten.

Klokken 16 er der gudstjeneste foran hovedbygningen på Vigelsø. Hanne Askou og Frode Andersen spiller til gudstjenesten.

Efter gudstjenesten spiller Hanne Askou og Frode Andersen Carl Nielsen sange og folke-melodier.

Derefter er der spisning. **Tag selv kød med til den store grill, drikke og bestik / service.** Vi sørger for kartofler og salat.

"Lunden" sejler retur til Klintebjerg kl. 17.30 (hvis man ikke spiser) og kl. 19.00 (hvis man bliver og spiser)

Tilmelding ikke nødvendig

Carl Nielsen på Vigelsø.

Carl Nielsen var gode venner med ejerne af Østrupgård. Gennem 20 år spillede han hvert år på slottet, og han har adskillige gange opholdt sig på Vigelsø. Derfor spiller vi nu Carl Nielsen musik på Vigelsø, og måske det bliver en tradition, at der en gang om året spilles Carl Nielsen på Vigelsø.

Skeby kirke som åben kirke

Skeby kirke gøres nu til en åben kirke på linje med Gerskov kirke og Østrup kirke. En automatisk lås vil sørge for at kirken åbner kl. 8.00 og lukker kl. 18.00.

Dermed har du mulighed for at gøre brug af alle tre kirker i dagtimerne. Du kan besøge kirkerne, tænde et lys og bede en bøn.

Kalender

4.
AUG

Vanddag for børn torsdag den 4. august kl. 10 - 14.

Dette er et tilbud til alle skolebørn om en sjov og spændende dag ved Klintebjerg havn. Der bliver en tur til Vigelsø, vi fisker og ser hvad der er af fisk og krabber i havnen, og man kan også riste pølser over bål og sejle i kajak.

Man må gerne tage sine forældre eller bedsteforældre med.

Tilmelding til Keld B. Hansen, 64821307, kha@km.dk eller på kirkens facebookside.

29.
AUG

Voksenkatekumenatet (også kaldet kirstendom for voksne)

Voksenkatekumenatet starter op mandag den 29. august kl. 19.00 - 20.30, og det foregår i Østrup præstegård, Præstevejen 8. Vi mødes derefter cirka hver 14. dag, men prøv bare en enkelt gang ganske uforpligtende.

Vi taler meget ud fra egne erfaringer, og det kommer der som regel nogle fantastiske aftener ud af.

5.
SEP

Fælles menighedsrådsmøde for Østrup og Skeby menighedsråd den 5. september kl. 19.00.

Alle menighedsrådsmøder er offentlige, og derfor er du velkommen til at kigge med, selv om du ikke er i menighedsrådet.

Sted: Østrup præstegård.

8
SEP

Læsehestene mødes igen torsdag den 8. september kl. 19.00. Sted: Lene Bang, Strøbyvej 63 i Østrup. Alle er velkomne.

11.
SEPT

Fjordens Dag gudstjeneste søndag den 11. september kl. 10.30 i Klintebjerg

Gudstjenesten finder sted lige efter borgmesterens åbningstale, og den foregår næsten det samme sted.

Gudstjenesten foregår dermed ude i det fri og med udsigt til Odense fjord. Der er stillet halmballer frem, som man kan sidde på, og gudstjenesten har naturen som tema.

18.
SEPT

Høstgudstjeneste i Gerskov kirke søndag den 18. september kl. 10.30

Vi takker for høsten og for livet og for alt det, som vi lever af og glæder os over. Kirken er pyntet med høstens afgrøder, så kom og vær med til at fejre og sige tak.

4.
OKT

Frokostklub for mænd tirsdag den 4. oktober kl. 11 - 13

Den 4. oktober starter frokostklubben sin efterårssæson. Frokostklubben er altid den 1. tirsdag i måneden.

Man tilmelder sig ikke på forhånd, men møder op med sin madpakke og 30 kr. på lommen. Vi giver os altid god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag. Stedet er Østrup præstegård.

Foredraget den 4. oktober er ved Mogens Højstrup Sørensen, Odense, der har været mere end 25 år i Søværnet og har modtaget Hæderstegnet for god tjeneste i Søetaten. Mogens Højstrup Sørensen vil fortælle om en god og spændende tid i Søværnet.

Giv lidt af dig selv

Siden november 2015 har der hos os, lokalt, eksisteret en gruppe af danskere og flygtninge, der mødes regelmæssigt. Redaktionen har bedt Dorthe Nielsen, der er med i gruppen, om at fortælle om gruppens aktiviteter...

Europa har gennem de sidste år mærket krigen i Mellemøsten på en helt ny måde. Mennesker, der flygter fra krig og overgreb, er lige pludselig kommet meget tættere på vores alles hverdag. Mennesker, der har mistet alt, deres venner, noget familie, bolig, arbejde, sprog og identitet. At have krig med i rygsækken gør det anderledes udfordrende at skulle fortsætte livet i et nyt land med et fremmed alfabet, et fremmed sprog og en fremmed kultur.

Issa spiller på guitar

Det startede på facebook

I juli 2015 startede der en gruppe på Facebook på initiativ fra Carsten Michael Pedersen, der bor i Gerskov. Gruppen hed "Giv lidt af dig selv", formålet med gruppen var at byde flygtninge velkommen samt vise dem vej til danske venner og en dansk omgangskreds. Flygtninge har brug for at have en omgangskreds og venner, ligesom vi andre har det. Flygtninge har derfor også brug for et andet menneske at ringe til, at spørge om råds, til at hjælpe med uforstå-

lige breve og regninger, en at snakke med eller bare drikke kaffe med i stilhed. Dette var Carstens introduktion til Facebook gruppen.

Vores månedlige hyggeaftener

Siden november 2015 har gruppen mødtes en gang om måneden privat, skiftevis hos Keld og Susanne i Østrup og hos Lars og Dorthe i Klintebjerg. Der har ved hver sammenkomst været omkring 15-20 mennesker samlet; lokale borgere og flygtninge fra Syrien og Afghanistan bosiddende i Otterup har deltaget. Desværre er det en udfordring for mange flygtninge at få kontakt til danskere, da vi som befolkning ikke har tradition for at byde fremmede ind i vores hjem eller hilse åbent på gaden. Derfor har der været og er

fortsat stor interesse og opbakning til vores månedlige hyggeaftener.

Der er i gruppen flere dygtige musikere og sangere, især er Issa fra Syrien fantastisk på guitar og lut. Issa er uddannet på musikkonservatoriet i Syrien, desuden har han studeret i Rusland i et par år. En af de første aftener slår Issa an med akkorderne til Eddy Skollers "Kom og

syng en enkelt sang om frihed", og alle fra Syrien synger med på flot og rent dansk. På en gang blev vi danskere overasket og imponeret, men først og fremmest meget rørte over den nye betydning sangen fik for os alle. Siden har vi sunget Eddy Skollers sang hver gang, vi har været samlet. Derudover synger vi Beatles sange, sange af Edith Piaf, forskellige danske sange og syriske og arabiske folkesange – og det bliver tydeligt hver gang, hvordan sang og musik kan bringe mennesker sammen.

Gruppen samlet hos Dorthe og Lars

Vi deler vores historier

Vi har allesammen vigtige historier om vores liv, som vi kan dele, så til sammenkomsterne deler vi vores historier. Alt foregår på dansk; selv dem, som kun har boet i Danmark i tre måneder, forsøger sig på flot dansk, selvom ordene selvfølgelig er få.

Vi har alle familier, børn, uddannelse og arbejde, som der fortælles om. Men der bliver også fortalt om livet i Klintebjerg for 60 år siden, om arbejdet som præst og om det at møde flygtninge i sin hverdag. Der bliver fortalt om at arbejde som advokat i Syrien under et diktatur, om at være musikere og kunne lide vestlig musik, om at have en akademisk uddannelse fra Syrien og læse videre som kandidat på Syddansk Universitet. Der tales meget lidt om krig, men meget om det at være menneske og familie i et land med diktatur. Det er fortællinger om savn til et hjemland, hvor mange har forladt familie og venner, og hvor nære familiemedlemmer fortsat lever i utryghed med fare for deres liv. Desuden deles der til møderne oplevelser om mødet med Danmark, om sprogskole, praktik ophold og om muligheder for at få arbejde, om betydningen af at leve i et demokratisk samfund og andre centrale værdier, som er forbundet med det at

være dansker. Alle kæmper for at lære dansk og for at få et arbejde, så de kan starte en ny værdig tilværelse i Danmark. Alle håber på en ny fremtid med frihed og fred. Et fællestræk for alle møderne er, at der er humor, grin og højt humør, hvilket er vores alles fællessprog.

Glade og berigede ved at mødes

Desværre er det ofte de negative historier, der præger mediernes fremstilling af de mennesker, der kommer til Danmark som flygtninge. Men gennem samvær under uformelle forhold over en kop kaffe og en snak, bliver det svært at få øje på de negative sider af de mennesker, man møder. Niels, som var med til vores sidste møde, udtrykte dyb taknemmelighed over at have mødt gruppen af fantastiske mennesker og fortalte, at han efterfølgende følte sig meget beriget og glad for at have været med.

Der er ingen tvivl. Vi er alle taknemmelige over at kunne mødes, og er der flere, der har lyst til at være med til vores aftenhygge, skal i være meget velkomne. Vores næste arrangement bliver en familieudflugt til Vigersø, og efterfølgende fortsætter vi med at mødes til aftenkaffe.

Kærlighedens lovsang

I foråret bragte vi en artikel om Salomons Højsang, der er en smuk beskrivelse af kærligheden mellem to mennesker. Det lille skrift, der findes i Det gamle Testamente, er trods sin store skønhed ikke nær så kendt som den Kærlighedens Højsang, der findes i Det nye testamente - i kapitel 13 i Paulus' 1. brev til menigheden i Korinth. Her finder vi poesi og forkyndelse i særklasse, og teksten – eller dele af den – kendes af de fleste. Dels fordi den er en ofte brugt tekst til bryllupper, men vel også fordi den har inspireret kunstnere op igennem tiden. Helt aktuel er således Anne Linnets sang: Størst af alt er kærlighed.

Paulus og kærligheden

I sit brev skriver Paulus bla.: "Kærligheden er tålmodig, og kærligheden er mild, kærligheden bliver ikke misundelig, den praler ikke og fører sig ikke frem. Kærligheden gør ikke noget den ikke kan stå ved. Den gør ikke noget for sin egen skyld, lader sig ikke provokere, bærer ikke nag, og fryder sig ikke, når der sker noget uretfærdigt, men glæder sig over sandheden. Kærligheden finder sig i alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden holder aldrig op".

Man kan næsten sige, der er noget overmenneskeligt over den kærlighed, Paulus beskriver, for vi kender jo til, at kærligheden kan visne og dø ud, ja endda blive til had, og selv den allerstærkeste kærlighed mellem forældre og børn kan have sine grænser. Så hvad mente Paulus, når han taler om kærlighed, som han gør? For at finde et svar, må vi kikke tilbage og se lidt på forfatteren og hans baggrund.

Paulus

Der er nok ingen tvivl om, at Paulus var et utrolig dynamisk og passioneret menneske. Han var oprindelig uddannet teltmager og

læste siden videre og blev skriftklog og fari-sæer, og i den egenskab brugte han megen tid og energi på at bekæmpe den nye kristne religion. Men så skete der noget afgørende, der radikalt ændrede hans liv. På en rejse til Damaskus blev han, der den gang hed Saulus, overvældet af et lys, der blændede ham i tre dage, og han hørte en stemme sige: "Saulus, hvorfor forfølger du min kirke?" Hvad Saulus svarede fremgår ikke, men at oplevelsen havde store konsekvenser for ham, ligger helt fast. Han blev nu overbevist om sandheden i den religion, han hidtil havde bekæmpet så indædt og blev nu 'hedningemissionær', der rejste land og rige rundt for at forkynde om Jesus Kristus og for at grundlægge nye menigheder.

"Kærligheden er tålmodig, og kærligheden er mild, kærligheden bliver ikke misundelig, den praler ikke og fører sig ikke frem"

På en af sine mange rejser kom han også til Korinth, der dengang var Grækenlands største og mest pulserende by, og det er til menigheden her, han skriver sit brev. Man må forstille sig, at han forud havde modtaget et brev med en beskrivelse af store vanskeligheder, man måtte kæmpe med her i den nye menighed. Og det er dem, han forsøger at svare på og løse med sit brev.

Problemerne i Korinth

Men hvad var det da, der var på færde i menigheden? Ja det var kort og godt intern splid og spektakel om næsten alt mellem himmel og jord. Helt centralt var konflikten mellem de såkaldt 'stærke' og de 'svage'. De stærke var dem, der følte sig bedre, finere, mere dannede, vidende og på anden vis de svage langt overlegne og derfor mente at

have andre rettigheder og frihedsgrader end deres 'mindreværdige' medkristne. Men det var ifølge Paulus en ukristelig og en alt for menneskelig måde at møde sine medmennesker på. Alle mennesker er jo Guds skabninger, og der er således ikke forskel på jøder og kristne, mand og kvinde, fri og slave, rig og fattig.

"Kærligheden gør ikke noget den ikke kan stå ved. Den gør ikke noget for sin egen skyld, lader sig ikke provokere, bærer ikke nag, og fryder sig ikke, når der sker noget uretfærdigt, men glæder sig over sandheden" ❤️

Paulus' 'kur'.

Man kan læse kapitel 13 som en konklusion på 1. Korintherbrev og ligeledes som Paulus' forsøg på at bilægge stridighederne. Og her er det så, han bringer kærligheden på bane. Han indleder med en lovprisning ved tre gange at sige: "Om jeg så....men ikke har kærlighed, da er jeg intet". Pointen er, at alt kan undværes undtagen kærlighed. Men det er ikke tilfældige egenskaber, der spilles ud mod kærligheden. Det er netop de egenskaber, de stærkere korinthere mente at være i besiddelse af, og som de mente hævdede dem op over andre, de svage. Efter de første tre indledende vers personificeres kærligheden. Den er mild og tålmodig, den misunder ikke, og den tror alt, tåler alt, håber alt, udholder alt. Det, der kendetegner kærligheden, står således i stærk kontrast til de 'stærke' korintheres praksis, der lader sig beskrive med ord som praleri, misundelse, usømmelighed og selvished. Netop alt det, den sande kærlighed ikke er.

I talens sidste afsnit (vers 8-13) tematiserer Paulus kærlighedens bestandighed: Kærligheden hører aldrig op. Og det er vel netop derfor, den er størst. Alle andre såkaldte nådegaver er relative – selv de største. Tro-

en er relativ ved at pege bort fra sig selv mod det fortidige, nemlig Kristusbegivenheden. Håbet er også relativt, da det peger bort fra sig selv henimod fremtiden og den endelige frelse.

Kærligheden derimod retter sig ikke væk, men er absolut som nutidig handling – den er subjekt for handling, da den "tror alt, håber alt", men den er også troens og håbets 'genstand', for det er kærligheden, der tros og håbes på.

Guds kærlighed

I grundteksten bruger Paulus er særligt ord for denne kærlighed, nemlig ordet agape, der betegner Guds kærlighed til mennesker, der adskiller sig kvalitativt fra den romantiske kærlighed mellem mennesker, som gerne betegnes med ordet eros. Og denne agape-kærlighed, der vel helt overordnet kan beskrives med afkald, og som blev synlig i Kristus – ja, han døde jo ligefrem for den – den er det, Paulus appellerer korintherne til at praktisere. Nøjagtig som Jesus i sin tid talte om den næstekærlighed, der vil gøre Guds kærlighed til vores egen. Men det, der falder naturligt for Gud, det skal vi arbejde for at få til at fungere, hvad forholdene i bl.a. Korinth jo viste med al tydelighed. For kravet om næstekærlighed handler jo ikke primært om dem, vi elsker i forvejen, men dækker først og fremmest dem, vi ikke kan lide og dem, der i det hele taget er meget svære at elske.

"Kærligheden finder sig i alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden holder aldrig op" ❤️

Der er desværre ikke meget der tyder på, at Paulus havde succes med sin højsang og dens budskab, for i sit næste brev til menigheden fremgår det, at forholdene blot var blevet endnu værre. Det ændrer imidlertid ikke på storheden i hans tekst og på det evigt sande i, at størst af alt er kærlighed.

Hvad jeg husker om Skeby kirke

Betty Nielsen har sendt os denne artikel. Artiklen er et resultat af, at hun mødte op den allerførste gang, der var onsdags kaffe i Skeby kirke. Åbningen den 6. april i år blev markeret med champagne og kransekage, og cirka 20 mennesker var mødt op.

Betty Nielsen

"Den første gang der var komsammen til kaffe og kransekage var i Skeby kirke, så jeg tænkte, der må jeg hellere køre ned og se om der skulle være nogle jeg kender fra gamle dage. Det var da også samlet en pæn flok, men kun et par stykker jeg kendte fra min barndom.

På et tidspunkt spørger provsten mig, hvad tilknytning jeg har til Skeby kirke.

Ja, hvad tilknytning har jeg, jeg er født i Ørritslev Skov og blev altså døbt her i kirken. Da jeg var cirka 4 år byggede mine forældre det lille hus på modsatte side af

vejen, så vi kom jævnligt forbi både til skole og til forsamlingshus, ja, det hændte da også, vi kom i kirken.

Dengang var der græs i stykket ved siden af kirken, hvor vi børn legede og spillede bold, men det skete at bolden røg over muren og ind på kirkegården, så vi listede ind efter den, og så så vi efter om der var ramt en blomst eller væltet en vase, som vi så rettede op på.

Marie Boysen og falkeblirket

Tillige holdt vi øje med når Marie Boysen kom for at ringe solen ned, så kom vi med op i tårnet, og når hun var færdig med at ringe, fortalte hun os, hvad vi så ude i horisonten. Hun må have haft falkeblik, for engang hun var i Odense var hun oppe i Odinstårnet for at se udsigten.

Så var der en som spurgte hvor langt hun kunne se deroppe fra, om hun kunne se kirken, og det mente hun, at hun kunne.

For hun så, at den første Jens Prop (død i 1938), som han blev kaldt, gik om hushjørnet ovre ved min far med to bajere i hånden - flot klart!!

Skeby kirkegård

I skumringen gik min mor tit en tur hen på kirkegården hvor jeg ofte løb med. Så fortalte hun om dem, hun kendte, og hvor de var begravet henne.

Min far var vejmand, så dengang skulle han holde pladsen foran kirken, så der fik vi børn ofte en tjans med. En gang skulle jeg klare det alene da min far var forhindret. Men jeg havde ikke taget tiden i agt. Pludselig begyndte bryllupsgæsterne at komme inden jeg var færdig. Det blev jeg lidt fløv over, så jeg levede det sidste stykke og luskede så hjem.

Konfirmeret og gift i Skeby kirke

Vi var 6 søskende som alle har gået til præst i Skeby præstegård. Inge blev konfirmand ved pastor Iversen, og vi andre ved pastor Madsen, og vi 3 søstre er alle blevet viet af pastor Madsen, selvfølgelig i Skeby kirke.

Efter at Marie Boysen holdt op kom der nye gravere til. Det var Anna og Jens fra Gerskov, som passede de to kirker (Skeby og Gerskov kirker).

Men der var mange dage, især om vinteren, hvor der ikke var så meget at lave, så min far fik en nøgle, så kunne han låse op om morgenen, og låse igen til aften.

Det skete, at nogle af hans børnebørn var med derhenne, de morede sig, for far åbnede kirken og råbte ind i kirken: "Er der no-

gen hjemme?", og når der ikke blev svaret, så blev døren forsvarligt låset.

Om vinteren, når det var koldt, kom Anna og Jens hen til mine forældre og spiste deres madpakker, og mor havde altid en varm kop kaffe, som de fik ovenpå, tillige med en god gang snak.

Min mormor og morfar, som boede i Ørritslev Skov, blev begravet i Skeby kirke, og senere først min far i 1978 og min mor i 1992, hvor deres urner kom ned i samme gravsted ved min mormor og morfar.

Så da Keld spurgte mig om min tilknytning til Skeby kirke, kørte jeg hjem til Otterup og skrev denne epistel.

For jeg synes egentlig, jeg har en ret stor tilknytning hertil igennem mange år."

Skeby kirke, der ligger i Ørritslev

Skeby kirke er den ældste kirke i Skeby sogn. Kirken er fra omkring år 1200 og var i katolsk tid - indtil reformationen i 1536 - indviet til Sankt Anna, som er søfolkenes

beskytter. Hver søndag afholdes der gudstjeneste på skift mellem Skeby kirke, Gerskov kirke og Østrup kirke.

Familien Durup på Skovgyden

Jesper, Marius og Yvonne Durup foran deres hus på Skovgyden

Jesper og Yvonne Durup bor på Skovgyden 42, og der har de nu boet i otte år. Derfor er de ikke længere nyttilflyttere, men de er dog tilflyttere! Jeg har besøgt familien for at høre noget om, hvem de er, og hvad de synes om at bo her i lokalområdet. Men først lidt om dem begge...

Jesper er kirurg på Odense Universitetshospital. Desuden er han lektor på Syddansk Universitet (han underviser medicinstuderende), og han er formand for de danske og de skandinaviske kirurger. Han har en travl hverdag, og derfor er det vigtigt at have et sted, hvor han kan slappe af. Og han slapper rigtig godt af, når han er hjemme på Skovgyden. Vi har et lille stykke skov, for-

klarer han, og når jeg kommer hjem fra arbejde og går i skoven for at hente brænde, slapper jeg helt af fra arbejdet. Det er virkelig dejligt.

Yvonne er forhenværende sygeplejerske. Hun valgte for nogle år siden at holde med arbejdet som sygeplejerske for at koncentrere sig om at være kunstner. Yvonne er en meget alsidig kunstner. Hun maler naturalistisk og abstrakt, og hun laver skulpturer i ler, træ og metal. Hun eksperimenterer også med helt andre former for kunst, og hun har præsteret et værk, der er en kombination af lyd og billede. Hjemmet bærer præg af, at hun er kunstner, og hun har blandt andet fået sin kunst udstillet inde på Filosofien i Odense.

Jesper og Yvones børn

Jesper kommer oprindeligt fra Midtjylland, og Yvonne kommer fra Kalundborg. De har tre børn, hvoraf de to ældste er fra Jespers første ægteskab. Den ældste datter er for længst flyttet hjemmefra. Den mellemste, Christoffer, arbejder for en tømrer i Allesø, og han er på vej til at flytte hjemmefra. Den yngste, Marius, er blevet konfirmeret i foråret, og han blev i juni færdig med 7. klasse på Otterup Realskole.

Derfor slog de sig ned her

Yvonne og Jesper har boet med deres børn i Odense, i Vejle og i Sønderød Skov. Fra Sønderød Skov flyttede de til Skovgyden, og siden de flyttede hertil, har de ingen ønsker haft om at flytte igen.

Yvonne var den, der først besøgte huset på skovgyden. Hun fortæller, at da hun for første gang kørte ned ad grusvejen, der fører til huset, og så huset med haven, der ligger op ad Ørritslev skov, vidste hun, at her ville hun blive glad for at bo.

Jesper og Yvonne fortæller også, at Skovløkkeskolen var afgørende for beslutningen om at bosætte sig her. For når der er en skole, så er der også børn. Og det har vist sig, at der er mange børn heromkring, som er på alder med vores yngste.

Om at være med i det lokale

Det gode ved at bo her, forklarer Yvonne og Jesper, er at det er helt fint, hvis du engagerer dig i det lokale foreningsliv, men samtidig føler du dig på ingen måde tvunget til at gøre det.

Men vi har lært mange mennesker at kende gennem vores søns fodboldspil i Skeby Gymnastikforening. Og mens Marius har gået til præst, har vi lært kirken bedre at kende. Vi har deltaget i Værkstedskirken, og det har været meget hyggeligt. Der kommer man hinanden ved, og det er sjovt at sidde i Riddersalen på Østruplund (der hvor Værkstedskirken foregår).

Yvonne nød allerede fra starten godt af de

muligheder, der er i lokalsamfundet. Jeg har i mange år malet hos John Wolff i Klintebjerg, og det har jeg haft meget glæde af. Og jeg kommer stadig i Johns atelier - både for at male og for at diskutere kunst.

Dette sted er en perle

Vi synes selv, at vi bor på jordens bedste sted. Det er en perle, og vi har kunnet lide stedet fra den første dag, vi så det. Vi holder meget af at rejse, men når vi så kommer tilbage til vores sted på Skovgyden, så opleves stedet bare som endnu dejligere end før.

I mit interview spørger jeg også om det værste ved at bo på deres sted, og til det svarer de, at der ikke er noget, der er slemt ved at bo, der hvor de bor. Det skulle da lige være afstanden til Odense, og så er det alligevel slet ikke slemt, for man kan hurtigt køre til Odense. Man er dog afhængig af at have en bil. Den offentlige transport fra Skovgyden til Odense har Jesper prøvet en enkelt gang, og da tog det nærmest en halv dag at komme ind til byen.

KIRKEBLADETS REDAKTIONSGRUPPE

Keld B. Hansen, Lars Larsen, Sanne Timmermann, Tessa Gjødese, Peter Kirkeby, Alexandra Lund-Tholander, Mikkel Koch Lund-Hansen og Carsten Michael Pedersen.

Vil du... f.eks. indlevere artikler, indlæg, digte, eller forslag til artikler, eller omtale af arrangementer til kirkebladet, så skriv senest den 5. september til kha@km.dk / Keld B. Hansen, Præstevejen 8.

MEDLEMMER AF MENIGHEDSRÅDENE

Østrup menighedsråd: Birgit Vous, Lene Hommelhof Bang, Steen Risum, Lars Larsen og Astrid Magnussen.

Skeby menighedsråd: Lars Nielsen, Peter Rasmussen, Eva Esbech, Bo Sommerstedt og Esther B. Sørensen.

Menighedsrådene afholder altid fælles menighedsrådsmøder, og de finder sted i Østrup præstegård.

GUDSTJENESTER

Hvornår	Tema for gudstjenesten	Gerskov	Skeby	Østrup
Søndag 7/8	En kvinde salver Jesu fødder		10.30 (KBH)	
Søndag 14/8	Om tilgivelse og dom	10.30 (KBH)		
Søndag 14/8	"Gud og grill"	på Vigelsø	fra kl. 14.00	Se side 2
Søndag 21/8	Jesus er kommet for at tjene			10.30 (KBH)
Søndag 28/8	Helbredelsen af den lamme	19.30 (SLS)		
Søndag 4/9	Martha og Maria		9.00 (KBH)	10.30 (KBH)
Søndag 11/9	Fjordens Dag Gudstjeneste	i Klintebjerg	10.30	(KBH)
Søndag 18/9	Høstgudstjeneste	10.30 (KBH)		
Søndag 25/9	Vintræet og grenene			19.30 (SLS)
Søndag 2/10	En præsentation af Jesus	10.30 (SLS)		

KBH er Keld B. Hansen og SLS er Stig Saxbjørn

Provst Keld B. Hansen, 64821307; **Sognepræst** Stig Saxbjørn, 24276655; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker:** Henning Madsen, 4126341; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

NAVNE

Døbte:

Naja Zikan Marina Lott

Viede:

Johan Boye Petersen og
Lena Eg Petersen

Døde:

Inger Larsen
Carl Peder Sørensen
Marna Møller
Grethe Olsen

Se kirkens hjemmeside på adresserne: www.skebykirke.dk / www.gerskovkirke.dk / www.østrupkirke.dk

Kirkens facebook gruppe: din lokale kirke - facebookside for Østrup, Skeby og Gerskov kirker

Skovløkke Lokalråds hjemmeside: www.skovloekken.dk

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug verden over.

Kirkebil

Ældre, der ikke kan befordre sig selv, og som gerne vil til gudstjeneste eller til møde i præstegården, er velkomne til at benytte sig af teletaxi ordningen. Udgiften for brug af teletaxi kan refunderes af kirkekassen.